

எழுத்தாளன்

தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சொந்தப் பத்திரிகை

EZHUTHALAN WRITERS' OWN PUBLICATION

TAMIL & ENGLISH MONTHLY

FORMERLY THE WRITER

ஆசிரியர் அ.வெ.ர. கிருஷ்ணசாமி

உலகமெங்கும் பெருவியம்ப
உலகில் மாதந்தர்
உயிர்வாழத் துடிக்கின்ற
குணப்பில் தோன்றும்
சலகத்தைச், சிறுபிணக்கைக்
காதல் என்றும்
கவிஞரும் இன்பத்தைக்
கூடி வாழும்
நிலைபேற்றை நிதம் ஆய்ந்து
ஆய்ந்து பற்றும்
நினைவயர்ந்து ஞாபகின்ற
மாணுத்தின்
குலமுயரக், குணமுயரக்
கொடியதான் ஏந்துங்
குறிக்கொண்ட எழுத்தாளர்
ஓர் குலத்தார்.

கனவு 10 கற்பனை 4]

நிருச்சி 15-4-67

[தனிப் பிரதி 25 காசு]

ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாத அய்யர் நினைவு விழா

[கவிஞர் வி. துரைசாமி, எம். ஏ.]

தலைவர்க்கு அஞ்சலி

1. பார்த்தொண்ட செந்தமிழ் மணத்தைப் பரப்பிடும்
பணிகொண்ட பண்பின் மிக்கோள்
பார்த்திப ரொலாப்பரவு சீர்த்திமிரு வள்ளலாய்ப்
பாவாண னாதி மிளிர்வோள்
வார்கொண்ட பைச்சுந்தல் வள்ளிமண டானனை
மனக்கோயி லுக்குள் நிறுவி
வந்தித்து முந்தைநல் வினையினால் குருவாக
வண்மைசேர் சாமி நாதப்
பேர்கொண்ட வள்ளைப் பெற்றதால் இப்புவி
பிறந்தபய செய்தி வாழும்
பெயர்மான் ஐகந்தாத மேலோன் பதாபுயம்
பேணியே கள்சொல் லுவேன்
ஏர்கொண்ட பனையோடுக் குடிசையி லிருந்துதமிழ்
இன்பமா ளிகையி லேற
இனியவாழ் வீந்திடும் சாமிநாதப் பெயரில்
இலக்டும் தமிழ் சுகிலையே

உ. வே. சா.

2. உலகம் வியப்புறத் தமிழ்துவ றுமுமுனி
உவந்துதமிழ் மண்ணில் மீட்டும்
உற்பவித் தனனெனல் கற்பனைச் சொல்லல்ல
உண்மையே என்று வரைப்பார்
சலதீக்குள் முழுகியெழு கருமேக மென்றிடச்
சாற்றுந் தமிழ்க்கடலிலே
சஞ்சரிந் அத்தமிழ் ஏடுகள் துழாவியே
சாகசம் பலபு ரிந்தே

இலகுசெந் தமிழ்வாணர் இதயவா னகமேவி
இடியுடன் பெய்த மழையோ
ஈசனார் கருணையால் தேசலா வியதமிழ்
எத்திக்கு மெதிரொ லிக்கக்
குலவபே ரொலிதரும் வலம்புரிச் சங்கமோ
குணமெனும் குன்றி லிட்ட
குறையாத தீபமோ சாமிநாதப் பெயரில்
கொற்றவனை யதிகி லேனே.

3. கூலவா னிகனார் அளித்தமணி மேகலைக்
குஞ்சொன்று தமிழ்மண்ணிலே
கூவிடும் குரலொருவர் செவியிற் படாததால்
குடியிருப் பொன்று மின்றிக்
காலமாம் செவிலியின் கைப்பட வளர்ந்தும்
கலங்கித் திகைத்து நிற்கக்
கண்டுசென் ருதரவு நல்கியெய் வருத்தம்
களைந்துபுது மாளிகையிலே
சீலமார் பேரெழில் சிறக்கவே வாழ்ந்திடச்
செய்திட்ட சாமிநாதச்
செம்மலை நினைந்திடா வாழ்வுமொன் றுண்டெனில்
செல்லரித் திட்ட வாழ்வே
கோலமார் தமிழினுக் குயிரிந்த செல்வனின்
குளிர்மலர்ப் பாத மேத்தும்
கொற்றத் தமிழ்க்கவிஞர் சுற்றமாய் என்னையும்
கொண்டனன் தமிழுன்னையே.

கடைசி பக்கம் பார்க்க

இதுதான் உலகம்-1

— [ர. தங்கவேலன்] —

★

ராஜாவிட சிறு குடிசைதான். அங்குதான் நான், அம்மா, தம்பி, தங்கைகள் ஆகியவர்களுடன் வசித்து வந்தேன். ராஜா வீட்டில் என்னை அருமையாக வளர்த்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது; ஆனால் அன்போடு வளர்த்தார்கள்.

தினமும் மாலையில் பள்ளிக்கூடம் முடிந்ததும், வீட்டுக்கு வரும் ராஜா, என்னைத் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு பூங்காவுக்கு போவார். மாலை வேளையில், வானமும் பூமியும் தங்க நிறம் பெற்று விளங்கும். தென்றல் காற்று வீசும். அப்போது, பாதையில் நடந்து சென்றால், எவ்வளவு இன்பமாக இருக்கும் தெரியுமா?

பிள்ளையார் கோவிலை அடுத்த மரத்தைத் தாண்டும்போதுதான், எனக்கு மனதில் கொஞ்சம் பயம் ஏற்படும். மரத்தடியில் சில சிறுவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு என்னை உற்று உற்று பார்ப்பார்கள். அந்தப் பார்வை, எனக்கு கொஞ்சமேறும் பயத்தை உண்டாக்கத்தான் செய்யும்!

ஆனால் அந்த சிறுவர்கள் என்னிடம் வாலாட்டமாட்டார்கள் காரணம், வாலாட்டினால் ராஜா, அவர்களுடையவாலை ஓட்ட நறுக்கி விடுவார்.

அந்த துணிச்சலில் நானும் பயத்தை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, ராஜாவைப் பின் தொடர்வேன், துள்ளித் குதித்தபடி!

அன்று ஒருநாள் ராஜாவைப் பார்க்க பாபுவந்தார்! அடேயப்பா! ராஜாவுக்கும், பாபுவக்கும் தான் எவ்வளவு வேறுபாடு?

ராஜா ஒரு சைக்கிள் கேட்டு அப்பாவிடம் செம்மையாக உதை

வாங்கியது எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. ஆனால், பாபுவோ 'டர்' என்று மோட்டார் சைக்கிளில் வந்து இறங்கினார். இதுதான் ஏழை-பணக்காரர்கள் வேறுபாடு என்பதா? ஒரே வயதில் உள்ள இரு சிறுவர்களுக்கும் உடையில், தேற்றத்தில் வேறுபாடு இருப்பது போக்கப்பட வேண்டியதுதானே!

பாபு, ராஜாவை மட்டும் பார்க்கவில்லை. என்னையும் பார்த்தார்! என் சகோதர சகோதரிகளையும் பார்த்தார்! அத்தனை பேரிலும் நான் தான் அவருக்கு மிகவும் பிடித்ததாகப் போய் விட்டேன் போலிருக்கிறது. ராஜாவிடம் போராடி, என்னைத் தன் வீட்டுக்கு கொண்டு வந்து விட்டார்!

ராஜா என்னைப் பிரிய விரும்பவே இல்லை. இருந்தாலும் பாபு மிகவும் வற்புறுத்தியதால் கண் கலங்கி, என்னைப் பிரிய சம்மதித்தார். நான் மட்டும் என்ன? நன்றி மறக்கக் கூடியவனு?

ஃ ஃ ஃ

அடேயப்பா! பாபுவின் வீடுதான் எவ்வளவு பெரியது! அதே போன்று பாபுவின் உள்எழும் அன்பால் விசாலமானது. எனக்கு அப்போது பார்த்தாலும் இனிக்கும் நிராடித்த துணைகள்—கிண்ணம் நிறைய பால்! போதும்—போதும் என்று சலித்துப் போய் விட்டது.

பாபுவும், ராஜாவைப் போலவே என்னை மாலை வேலைகளில் அதே பூங்காவுக்கு அழைத்துப் போவார்.

ஆனால், பாபுவின் போரகும் போது, அந்த பிள்ளையார் கோவில் மரத்துச் சிறுவர்களை நினைத்தால், எனது உடல் முழுவதும் நடுங்கும்

அந்தச் சிறுவர்கள் என்மீது கற்களை எறிந்தார்கள். பின்னால்

ஓடி வந்து ஊடாயிட்டார்கள். குத்தினார்கள்! அவர்களை பாபு ஒன்றும் செய்வது இல்லை. கைகளை ஆட்டி சிரித்தபடியே சமாளித்து வந்து விடுவார்.

சிறுவர்களின் குறும்பு சில நாட்களில் சரியாகிவிடும் என்று அவர் நம்பினார் போலும்! நான் கூட நம்பினேன்.

ஆனால், நாட்கள் ஆக-ஆக என்னுடைய நம்பிக்கைகரைந்து, அடேயோடு மறையத் தொடங்கியது என்னுடைய பொறுமையை - அமைதியை-சகிப்புத் தன்மையை அவர்கள் தவறாக எடைபோடத் தொடங்கி விட்டார்கள். ஊச்சுமும், கல் வீச்சும் நாளுக்குநாள் கூடி வந்தது

பாபுவக்காக நான் பொறுத்தேன். பொறுமைக்கும் எல்லை உண்டு அல்லவா? பொறுமையை, கையாலாகாத் தன்மை என்ருே, கோழைத்தனம் என்ருே கேவலமாக நினைக்க இடம்கொடுக்கலாமா?

ஒரு நாள் பொங்கி எழுந்தேன். ஓட்டை துரத்தியவர்களை எதித்தேன். கறுப்பன்தான் அதிக 'சேடை' செய்தான்! கடித்துக் குறினேன். பாபு, என்னைக் கொஞ்சி அழைத்தும், நான் திறும்பவில்லை. எத்தனை நாள் இதயத்தில் ஏற்பட்ட குமுறல் இது!

அப்பாடா! இப்போது நான் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டேன். என் பாதையில் யாரும் பின் தொடர்வது இல்லை. அப்படியே பின் தொடர்ந்தாலும், தான் திறும்பிப் பார்த்தால், விழுந்தபத்துக் கொண்டு ஓடுகிறார்கள்!

இப்போது எனக்குப் புரிகிறது:

“இந்த உலகம், கெஞ்சினால், மிஞ்சும். மிஞ்சினால், மிகஞ்சும்.”

கனவு 10 | சிவவங்க, சித்திரை 15-4-67 | கற்பனை 4

பத்து கட்டளைகள்

தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் நமது புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள். தமிழ் மக்கள் சாவுக்காக வாழாமல் வாழ்வுக்காக வாழவேண்டும் என்பது நமது பிரார்த்தனை. மாண்பயம் கொண்டவன் பேராசைகாரனாக தலையெழுதியில் பணாழி, பதவியும் பெற விடாமல் வாய்ப்புக் காக வாழ்பவன் ஊரவர் துயர்கண்டு தெஞ்சுருகி, தாய் மையான வாழ்க்கையை மேற்கொள்வான் நமக்கு ஒரு பண்பு இருக்கிறது. அந்த பண்பு ஒரு வாழ்வுக்காக வாழ்ந்தவர்கள் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் நாம் என்ற நினைப்பை நல்ல நாளில் நினைவு கூறவேணாம்!

தமிழ்ப் புத்தாண்டு தினத்தில் தமிழக அரசு தனது அலுவலகத்தில் தமிழ் எழுத்துக்களில் ஒளி விளக்கு அமைத்திருக்கிறது. அரசாங்கம் நமது வண்டிகளில் புதிய பெயர்ப்பலகைகள் அமைத்திருக்கிறது.

முன்பு ஆட்சி செய்தவர்கள் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு "தமிழ்நாடு அரசாங்கம்" என்று சட்ட நூர்வாகப் பெயர் வைத்துவிட்டார்கள். ஆங்கிலத்தில் மட்டும் "மதராஸ் ஸ்டேட்" என்று மந்திய அரசு குறிப்பிட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தது. ஏனென்று உலக நாடுகளில் மதராஸ்-சென்னை பிரசித்த பெற்ற பது அதற்குக் காரணம் என்று விளக்கம் தந்தார்கள். பெயர்ப்பலகை மாற்றுவதோடு "மதராஸ் ஸ்டேட்" என்ற ஆங்கில பதத்துக்கும் "தமிழக அரசு" என்று மட்டுமே இன்றைய அமைச்சர்கள் முன்வர வேண்டும் அது செய்து முடிக்காத வரையில் இன்றைய அரசுக்குச் சிறப்பு இல்லை.

உணவு தானியம் கொள்முதலில் அரசாங்க ஊழியர்களுடன் போலீஸாரையும் வைத்து இன்றைய அரசாங்கம் கொள்ளுதல் செய்து வந்திருக்கிறார். முந்தைய ஆட்சியினர் போலீஸாரின் உதவியில்லாமல் கொள்முதல் செய்த போதும் அதிகாரிகள் செய்த கெட்டுப் படியால் கெட்ட பெயர் எடுத்தது. இன்று தமிழக அரசாங்கமும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தங்கள் தொகுதிகளில் சென்று அதிகாரிகள் உதவியின்றி மக்களிடம் நேரில் பேசி கொள்முதல் செய்யாமல்களாணல் இந்த அரசு நல்ல பெயர் எடுக்கலாம்.

தமிழகத்தில் தமிழில் பேசுவதிலே, எழுதுவதிலே, வல்லியர்கள் என்று பெயர் பெற்றவர்கள் இன்று ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள் அன்றுமுதல் இன்றுவரை அறிவாளிகள் சிந்தனைாளர்கள் இடையே இவர்கள் தமிழ் செல்லவல்லி; அதன் காரணம் ஆராய்ச்சி பேசுவதிலும் எழுதுவதிலும் இவர்கள் வல்லியர்கள் என்று நினைக்கும் படி செய்து விட்டார்கள்.

அந்த நிலையை மாற்றி பேச்சிலும், எழுத்திலும் சிறிது மனம் பண்பாடாவாறு செய்ய இவர்கள் முயற்சி எடுத்தது கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் உயர்ந்த பதவியில் வீற்றிருந்தாலும் பதவக்குரிய கௌரவம் இவர்களைத் தேடிவராது.

அமைச்சர்கள் பொது மக்களிடையே ஆட்சிக்கு வந்த பின்னரும் கூட ஆளுக்கு ஒரு அறிவிப்பை வெளியிடுகிறார்கள். உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசுவது அமைச்சரவையின் கட்டுப் பொறுப்புக்கு நல்லதல்ல. எதை அறிவ்ப்பு செய்தவதென்றும் முதலமைச்சர் மூலமே அறிவிப்பை செய்வது என்ற நியதியை இவர்கள் பின்பற்றினால் அமைச்சரவைக்கு நல்லது. கட்டுப் பாட்டிலே பெயர் பெற்ற இவர்கள் இந்தக் கட்டுப் பாட்டிற்கு வரவேண்டும்.

சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் அமைச்சர்கள் தங்கள் கட்டுப் பேசு பேசுவதைக் குறைத்துக் கொண்டு மக்களைக் கூட்டி அவர்கள் குறைகள் என்ன என்பதை தெரிந்து கொள்ளுவது நல்லது. ஆர்ப்பாட்டமான மேடைப் பேச்சுக்களை விட இது அதிக பலன் தரும்.

தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக தங்கள் நினைத்ததை யெல்லாம் செய்துவிடலாம் என்று நினைக்காமல் தமிழ் எழுத்துத் துறையில் அனுபவம் பெற்ற எழுத்தாளர்களை அழைத்து தமிழ் வளர்ச்சிக்கான நல்ல ஆலோசனைகளைப் பெறலாம். தமிழ் பண்டிதர்களைக் கொண்டு தமிழ் வளர்ந்து விடலாம் என்று கருத்துக்கு அது புகழ் கவாக முடியும். பண்டிதர்களிடையேயும் கூட நல்ல எழுத்தாளர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களையும் அழைத்து ஆலோசனை பெறலாம்.

அமைச்சர்கள் கட்டாயத்தினால் பல கூட்டங்களுக்கு செல்லும்போது ஏதாவது பேச வேண்டியுள்ளதே என்பதற்காக தங்களுக்குத் தெரியாதவைப் பற்றியும் பேசுவது வழக்கமாகி விட்டது. அந்தச் செயலை இவர்கள் செய்யாமலிருக்க வேண்டும்.

இன்றைய அமைச்சர்கள் ஆர்வமிக் வர்களாக இருக்கிறார்கள். எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்று அழைக்கிறார்கள். என்ன செய்வது என்பதை அறியாது விழிக்கிறார்கள் அதனால்தான் பல வீதமான கோளாறுகள் வருகிறது.

முதலில் இனி செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதைப் பற்றி சிந்தித்து ஒரு பட்டியல் தயாரிக்க வேண்டும். அதனை நன்கு பரிசீலித்து நாட்டு மக்களுக்கு நன்மைபயக்கும் இந்த செயல்களை நாங்கள் செய்து முடிப்போம் என்று முதல்வர் மூலம் வெளியிடலாம். அதில் காலத்தில் தங்கள் லட்சியங்களை வெளியிட முடியாவிட்டாலும் கவர்னர் உரையில் வெளிப்படுத்தாவிட்டாலும் இப்படி ஒரு திட்டமிட்டு லட்சியங்களை தேர்ந்தெடுத்து அவைகளை அறிவிப்பதன் மூலம் குறைகளையும் நினைவு பெறச் செய்ய முடியும்.

அடுத்து ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் பெருந்தலைவர் காராஜி அவர்களுக்கும் அடிக்கடி தொடர்புகொண்டு ஆலோசனை பெறலாம். இதில் கௌரவக் குறைவு ஏதாவதுமில்லை. அமைச்சர்களுக்கும் சிறப்பைத் தரும். நாட்டு நலனில் அக்கறையுள்ள தலைவர் காராஜி இன்றைய ஆட்சிக்கு நல்லபடியே காட்டுவார். இந்த செயல் மூலம் ஜனநாயகத்தின் சிறப்பை தமிழகப் பாரதத்தின் பல பகுதிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளக்க முடியும்.

இறுதியாக காராஜி அவர்களுடன் அமைச்சர் அண்ணாதுரை நல்ல தொடர்பு கொண்டு உள்ளர் என்பதை காங்கிரஸ் ஊழியர்களும் உணர்ந்தால் போட்டியே, மாச்சரியமோ, அல்லது தவறான பேச்சுக்களோ நாட்டில் ஏற்படாது.

புத்தாண்டு தினத்தில் இந்த பத்து கட்டளைகளை நடுநிசியாக நின்று சிந்தித்து எழுத்தாளன் தமிழக அரசாங்கம் எடுக்கிறது. இதுவே சிவவங்க அண்டன் எழுத்தாளனின் புதுச்செய்தியாகும்.

— செட்டியார்.

தியம் சாதனைகப் போராட்டம், கீழ் மக்கள் மேல் மக்கள் என்ற வகையாகக் கைநீக்கித் தெரிந்து அனைவரையும் ஒன்றாகச் செய்த மகாத்மா காந்தியின் கொள்கையின் அடிப்படைகளை நடுவ விட்டுவிட்டார்கள். அதற்கு மாறாக சாதனைப்பாசம் வளர்ந்துள்ளது. உணர்ச்சி மிகுதிபெற்று வளர்ந்து விட்டது மக்களிடையில் நாட்டின் பொது நலம் வளர்வதற்கு மாறாக சப நலம் ஒவ்வொரு வரிடையையும் வளர்ந்து வளமுறைப் போராட்டங்கள் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளதையும் காண்கின்றோம். மகாத்மாவின் மறைவுக்குப் பின் மக்களை நேர்வழியில் நடத்திச் செல்ல தலைமையிலாது போனதால் மக்களிடையே சந்தேகப் பார்வை தான் வளர்ந்திருக்கிறது.

வளர்ந்துவரும் பாரத சமுதாயத்தின் இனக்குகளின் எந்திரம் நவீனமக்கற்றவாறு கல்வித்திட்டம் அமைக்கப்பட்டால், பழைய முறையே கையாளப்பட்டால் வளவதால் பலதீங்குகள்தான் மேலும் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆயினும் ஏட்டுப்படிப்பு ஓரளவு நாட்டு மூலம் பரப்பப்பட்டிருப்பதால் "தற்குறிகள்" என்ற நிலையான புவனமடைமடும் காண்கின்றோம்.

கும்புகத்தி தெரியாமல் சமுதாயத்திற்கு நடுமூலத்து கொண்டிருக்கும் தீய சக்திகளை விரட்டியடிக்க வேண்டிய வழிகளை நாம் முதலில் ஆய்ந்து செயல்படுத்தத் துணியவேண்டும். அப்பொழுதான் மக்கள் நல்ல முறையில் பொருளாண்டுசி பெற்று நடந்துபற்றையும் தேசிய ஒருமைப்பாடையும் அடையக்கூடும் என்ற நிலை சந்தேகமில்லை.

பாரத அரசின் சில சாதனைகள்

ஆங்கிலேயர்களுக்கு உட்பட்ட மக்கள் வகுக்கப் பெருகிவரும் தீவிரத்தின் உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்காக கவுர்வொந்திடு நிபுணர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் அவர்களுடைய விஞ்ஞான இயந்திரங்களினால் பொருளாதார உதவியளவும் வியசயத்தறைகு உதவ முன்வந்தார்கள் ஆட்சியில் அமர்ந்தவர்கள். இனி பொருள் விளைவதற்கும் வயம் இன்றியவாயாதது தண்ணீர். அதைத் தடுக்க வைப்பல் அணைகட்டுகக்கூட்டுக்கப்பட்டன.

பல் அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டதால் இந்நாட்டின் முதுகெலும்பு அணைப் போன்ற விவசாயப் புனர்வாழ்வுப் பெறுவாய்ப்பு உண்டாயிற்று. விவசாயத்தொழிலில் வறுமையுறியுந்த உழவர்கள் கவனம் மறுபடியும் அதிதொழிலுக்கு

குத் திரும்பிற்று. வேறு தெழிலில் ஈடுபட்டிருந்த நிலை சவாந்தார்களும் தங்கள் தங்கள் விராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயத் தொழிலில் விஞ்ஞான முறையில் நடத்த முற்பட்டனர் விவசாயத்துறை முன்னேற்றத்துக்கு அரும் ஓரளவு உதவிகள் அளிக்க முன்வந்தது.

தண்ணீர் தேக்கத்திற்கு அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். மண்ணும் வளம் படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். மக்களும் உழைப்பையும் அளித்திருக்கலாம். விவசாயத்துறை ஓரளவு முன்னேற்றமும் கண்டிருக்கலாம். அவ்வாறிருந்தும் உணவு உற்பத்தியில் பெற்றிய யடைபாடல் பின் தங்கவேண்டிய நிலை ஏன் ஏற்பட்டது என்பதும் ஆராய்ச்சிக்கூறியதே. அணைக்கட்டுகளுக்கு வந்து சேரவேண்டிய தண்ணீர், உணவு உற்பத்திக்குப் போதுமானதாக யில்லை. பருமாவழி மொழியாத கரணத்தால் தண்ணீர் வந்து அணைகளை நிரப்பவில்லை. இயற்கையும் கைத்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக சேர்த்தது விட்டது. இவ்வாறான குழந்தை உருவாகலை உணவுப் பொருள் பெறுபதில் பீர நாடுகளிடம் கடன்பெறும் நிலையும் நமக்கு ஏற்பட்டது.

தொழில் வளக்களால் மட்டும் ஒரு நாடு சிறப்படைந்தா போதாது. அந்நாட்டு மக்கள் உணவுப் பொருள் உண்டாக்கும் உடையும் அந்நாட்டிலேயே உற்பத்தியானார்கள். அது 'நாடு' என அழைக்கப்படுகிறது. அந்நாட்டின் அரசாட்சியினால் ஓரளவு உணவு உற்பத்தியில் வளமுடன் பெற்றுக்கொண்டிருப்பதற்குக் கூட சலசலப்புகள் உணவுப் பொருளுக்குரை வந்து விடுகிறது. அப்பொழுது வெளிநாடுகளிலிருந்து ஆரக்குவி செய்து கொள்வதையும் நடக்காண்கின்றோம்.

வீல்வேருழவர் பகை கொள்தும் கொள்ளையின் கொல்லே குழவர் பகை.

என்ற பொய்யாமொழிப் புலவரின் சொல் மெய்ப்பிக்க வேண்டியோர் கல்லது யாது காணத்தலை விடுதலை யடைந்தவுடன் வில்லோ உழவர்களின் நிலையையே தவிரவிராயுத்தறை முன்னேறாததற்கு குடும்பம் வறும்காமல்பத்திரிகைகு ஓரளவுதடிசந்தந்திரத்தெ முன்னையாக வறும்வி, பத்திரிகை அரசாங்கினாயும் கட்டிவிடுத்த விட்டு விட்டார்கள். பத்திரிகை அரசாங்கான சொல்லோ உழவர்கள் நாட்டின் தலைநகர்துக்கிப்புகாது மனம்போகாடி எழுதி நாட்டிலே பலகட்சிகளை உருவாக்கி ஆட்சி

வையே ஆட்டிப்படைக்கும் ஆற்றலும் பெற்றுவிட்டதைக் காணப்போது இன்ன நாயகத்தின் நிலையைக் கண்டு வருத்தப்பட வேண்டியதானிருக்கிறது.

உணவுத் தட்டுப்பாடு

சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் இந்நாட்டில் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது உணவு உற்பத்தியை வளர்ப்பதற்கு விவசாய அபிவிருத்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் அளித்தது. அத்துறையிலே அனுபவமிக்கவர்கள் அளித்த ஒத்துழைப்பைக் கோராமல் சிலர் தெரிவித்த ஒரு கருத்துக்களையும் ஏற்க முன்வரவில்லை. அரசின் அகமம் வசித்த சட்டம் என்ற -பராமுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஆலோசனையினால் நமது அரசாங்க ஊழியர்களின் ஏட்டுச் சனாக்கையிருத்த திட்டங்களைச் செல்லப்படுத்த ஆட்சியில் அமர்ந்திருந்தவர்கள் முனைந்தார்கள். அகம் கரணமாக ஓரளவு விவசாயத்துறை முன்னேற்றம் கண்டு, உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் முழு வெற்றியடைய முடியாமற் போயிற்று உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்குப் பருவகாரமும், பருவமழையும் இல்லாததிருப்பதை உணர்ந்த அரசாங்கம் அதைக் கைவந்தாக சில திட்டங்களைத் தயார் செய்தார்கள் முதன் முதவிலே.

மரங்கள் வீழ்த்தப்பட்டன

வெளி நாடுகளில் நடைபெற்று யுத்தத்தின் காரணமாக பாரதநாட்டிற்குத் தேவையான மெட்ரோல், மண் உண்டையது, நிலக்கரி போன்ற எரிபொருள்கள் இறக்குமதி தடை செய்யப்பட்டது. தந்தாட்டில் எரிபொருள் மூலம் இயங்கிக்கொண்டிருந்த இயந்திரங்களை இடக்குவிக்க, கருக்கால் மண்புக்கத்தந்த மரங்களை வெட்டி வீழ்த்தி கொடுக்கி கரியாகக்கி எரிப்பொருளாக உபயோகிக்க சில நிபுணர்களை ஆலோசனைகள் தெரிந்தார்கள். 'புயல் காற்றுச் சூறைதள்ளில் திறுதிவெளமய விழுந்து காடெல்லாம் வீறகான செய்திப்பேல்' என்ற பாரதின் பாடலைப்படி காடுகளிலிருந்து மரங்கள் வெட்டி வீழ்த்தினார்கள். பொருக்கிக்கி கரியாகக்கி எரிப்பொருளாக்கினார்கள்.

காடுகளிலுள்ள மரங்களில் பெரும்பகுதி வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டதால் பருவக் காற்றுப் பருவ மழையும் இல்லை வெளிப்பை ஆராய்ந்த நிபுணர்களின் ஆலோசனைகளை மேற்கொள்ளாது 'மார் நட்டம்!' என்ற பெயரில் நாடு முழுமையும் தடுவதற்கு அரசாங்கம் ஒன்றையும் தயாரித்ததற்கு. அதன் விளைவாக வீரக்கள் குதகலமாரி

தென்ற விதியை வகுக்கலாம் அரசாங்கத்தின் விவசாய அபிவிருத்தி நிலம் இக்குமுனின் ஆலோசனைகளின்படி ஆங்காங் குளம் வளத்திற்கும் மக்களின் உழைப்புக்கும் ஏற்றவாறு அமைக்கப்படவேண்டும்.

10. நிலங்களின் மாதாந்திர சாகுபடி அறிக்கைத் தயாரித்ததற்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் கிராமக்கணக்கர் நிலங்களுக்கு நேரிடை சென்று பார்வையிட்டு கணக்குகளைத் தயாரிக்காமல் இருந்த இத்திறநூத்த சாகுபடிக்கணக்கு தயாரித்ததற்கும் திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் விளைபொருளின் புள்ளிக்கணக்கைத் தயாரிக்கிறது. அவர்கள் கணக்கு உண்மையான புள்ளி விவரம் காட்டக்கூடியதாக யில்லாததால் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம் நல்ல முறையில் வெற்றியடையவில்லை. அக் கணக்கை சோதக்கும் பொறுப்பு கிராமத்தல் அமைக்கப்பட்டவிற்கும் "விவசாய அபிவிருத்திக்குழு"விடம் ஒப்படைக்கவேண்டும்.

11. கிராமங்கள் தோறும் கிராம மக்களின் நலனுக்காக சேவையை "கிராம சேவக" என்ற ஒரு ஹியூப் பணியாற்றி வருகிறார். அவர்கள் கிராம மக்களிடையே அரசியல் சனநாயகத்தை வளர்த்தவிட்டு ஊதியத்தை பெற்று பொறுத்தோக்கும் சேர்ப்பேற்களாக வாழ்க்கைத் தத்துவத்திற்குள்ளுள்ளுள்ள தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. "விவசாய அபிவிருத்திக்குழு" லின் கீழ் அவர்கள் பணியாற்ற அமர்த்தப்பட்ட வேண்டும். குமுனின் நடைமுறைகளை யும், கிராம மக்களின் தேவைகளையும் குறிப்பு எடுப்பதோடு கிராமக்கணக்கர் தயாரித்து அளிக்கும் மாதாந்திர சாகுபடி கணக்குகளையும் பரிசீலா செய்து மாதந்தோறும் ஓர் அறிக்கை சுருக்கமாகத் தயாரித்து மாதாந்திர சாகுபடி கணக்குகளையும் சட்டமன்ற பராமுகமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்து மக்களின் தேவைகளை உணர்த்தி திட்டம் தீர்மானிக்க வேண்டும். தலைமுறையில் வெற்றியடைய வழிமுறைகளை வகுக்க அரசுக்கு உதவியாக விருக்கும். வட்டங்களின் வருவாய் அதிகாரியாக யிருந்துவரும் தாசில்தாரிடம் வாங்க ஒருமுறையாக இலாம் "கிராம சேவக" தீர்மானிக்கப்படுகின்ற மக்களின் தேவைகளை எடுத்துரைத்து தன் செயல்படுத்திய செயல்களைத் தெரிவிக்க விதியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

உணவு உற்பத்திக்கு முதலிடம்
12. காட்டில் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருப்பதை சமரசனிக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கம் விவசாய

களுக்கு அளிக்கும் செலவுகளை அனைத்தும உணவுப் பொருள் உற்பத்தியாளருக்குத் தான் முழு இடம் என்ற விதியை கடைப்பிடிக்க முன்வருவோம். விவசாய அபிவிருத்திக்குமுனின் ஆலோசனைபின்பிற்றும் அளவுக்குரிய ஒத்துழைப்பின்பிற்றும் விவசாயிகளுக்குத் சலுகைகள் அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருவோம்.

13. ஆங்காங்குள்ள மண் வளத்திற்கேற்ப உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை நடத்தும் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் பொறுப்பை "விவசாய அபிவிருத்திக்குழு" முழுமையோடு ஏற்படுத்தி விவசாயிகளின் நடைமுறைகளை கவனித்து வருவோம்.

14. விளையெரும் உற்பத்தியாகும் நிலங்கள் அனைத்திலும் கிணறு தோண்ட ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். பருவ மழையையும் அணைக்கட்டுகளின் தண்ணீரையும் நம்பி விளைபொருள் உற்பத்தியாகாமல் போவதைத் தடுக்கவும் முடியும். வரும் முழுதும் விளைபொருள் விளைவிக்கவும் ஏதுவாகவிருக்கும்.

அரசு நேரிடை செயல்படல்

15. கிணறு தோண்ட அரசாங்கம் மாட்டும், கடனும் வழங்குவதை விட, கிணறு தோண்டி கட்டுக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளலாம். கிணறு தோண்டுவதற்கு தொகை தீர்வளவுதான் என்ற நினைப்பில்லாத நிலங்களின் பாணத்துக்குத் தேர்வாறு தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படாதவாறு கிணறுகள் ஆழமாகத் தோண்டப்படவேண்டும். சாலைகள் அமைத்தல் பாங்கங்கள் கட்டுதல், போன்ற வேலைகளுக்கு ஒப்பந்தம் கோரப்படுவதைத் தப்போல் கிணறு வெட்டுவதற்கும் ஒப்பந்தங்கள் கோரப்படலாம். கிணறு தோண்டுவதற்குத் தகுதியான நிலங்கள் எவை என்பதை ஆராயும் நிபுணர்களின் உதவியால் "விவசாய அபிவிருத்திக்குழு" தெரிவிக்கும் நிலங்களில் பட்டம் கிணறு தோண்டப்படவேண்டும். கிணறுகள் தோண்டப்படும் வேலை என்றவிடம் முடியக் கூடியவாறு ஒப்பந்தக்காரர்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை கிராம "விவசாய அபிவிருத்திக்குழு"விடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

16. ஐந்து ஏக்கராிற்குக் கீழ் உள்ள விவசாய மக்களின் நிலங்களைய அனைத்திலும் கிணறு தோண்டி விதை தரையும் வழங்குதல் உடம் பூச்சி மருந்து போன்றவகளுக்கும் தண்ணீர் இலாகும் இயத்திரமும் அமைத்தல் போன்றவைகளையும் இலாகாவே

வழங்க அரசு திட்டம் தயாரிக்க வேண்டும். மின்சாரமும் கட்டணமின்றி வழங்கலாம். இவ்வாறு வழங்குவதில் விளைபொருள் உற்பத்திச் செலவு குறைவதோடு, விவசாயிகட்கள் பணவிலைந்து விடுதல் பெற்று உற்பத்தியை பல மடங்காக்க முன்வரக்கூடும்.

17. சிறிய விவசாயிகளுக்கு மட்டு வாக்க கடன் தருவதற்கிட கிராமக்கள் தோறும் உழவு மாடு கால்நடைக்கத் தேவிரம் ஒன்று அமைத்து குறைந்த செலவில் உழவு நடைபெற வழிகள் காண்பதிலும் ஓரளவு நல்ல பலனைத் தான் கொடுக்கும்.

உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு மாத வெகுமதி

18: விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் போதுமான ஊதியம் கிடைக்க வழிகள் காண்பதோடு, மாதம் ஒன்றுக்கு குறைந்தது குறிய ஐந்து முதல் பதினைந்து வரை உழைப்புக்கேற்றபடி பிறகாலச் சேமிப்புக்காவெகுமதியளிக்க திட்டம் ஒன்றுத் தயாரித்தளித்தால் உழவுத் தொழிலாளர்கள் ஆள் பஞ்சத்தைப் போக்கவும் உழவுத் தொழில் மேம்பாட்டையவும் முடியும். விளைபொருள் உற்பத்திச் செலவு குறைவதோடு விளைபொருளின் விலைக்கும் குறைந்ததுடன் அதனால் மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவும் குறைய ஆரம்பிக்கும். பஞ்சநிவாரணப்படி விளைவாசி உயர்வுபட போன்ற பலனைச் செலவுக்கு அரசாங்கத்திலும் தனிப் பதுமையிலும் குறைந்துவிடும்.

நடைமுறையில் கையாளப்படவேண்டிய விவசாய விதமுறைகள்

19. அரசாங்கச் சலுகைகளைப் பெறும் விவசாயிகள் அனைவரும் தங்கள் நிலங்களில் முக்கால் பகுதியை உணவு உற்பத்திக்கும், கால்பகுதியை பண்படுத்திக்கும், கால்பகுதியை விளைவிக்க வேண்டும் என்ற விதியை வகுக்க வேண்டும்.

20. விவசாய வருமானவரி செலுத்தும் தகுதியடையவர்களின் சாகுபடியின் நிலங்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை கரும்பு, வாழை, கிழங்குகளின், வெற்றிலை போன்ற பண்படுத்தப்பட்ட சாகுபடி செய்துகொள்வும் ஏற்றுபவர்கள் பகுதியை உணவுப் பொருள்தான் பயிடுவேண்டும் என்ற விதியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மும்தான் ஏற்பட வழிகாட்டுகின்றன. அதற்குப் பதிலாக சேக்குகளை ஏற்றிச் செல்லும் வாரி போன்ற பாக்ட்ராவரத்துக் தொழிலாளர்களைக் காரைத் துறையிலிருந்து விலகவைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அதில் அரசாங்க நிலவலாபம் கிடைப்பதே குறிவாகக் கவனம் குறையும். ஊழல்கள் அதிகம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது போக்காகியதே. மேலும் பதக்கம் வராததும் எல்லா கடத்திச் செல்லும் கள்ளக் கடத்தலும் தகரீக் கப்பல வாய்ப்பாகவே யிருக்கும்:

38. போர்ப்படை வீரர்களைக் காக்கவும், போரீசர்களைக் கண்டுபிடிக்கும் பொருளாக உதவிப்பெற பாத்த அரசு சில வழிகளைக் கையாண்டது போல, உணவு உற்பத்திக்கும், விவசாய அபிவிருத்திக்கும் நிபுணர்களைக் கமிட்டி ஒன்று நிறுவி "உணவு உற்பத்தி சகாய நிதி" உணவு உற்பத்தித் தர்க்கைக் கட்டாய வரி" என்ற இரண்டு திட்டங்களை ஏற்படுத்தினால் மேற்கண்ட திட்டங்கள் செயலிற்ற பொருளாதர உதவி கிடைக்க வழியிருக்கும்.

39. வெளி நாட்டுச் சர்க்குகளை இறக்குமதி செய்து தொழில் புரிவார்களையும், ஆண்டு ஒன்றற்கு ரூபாய் பத்தாயிரத்துக்கு மேல் வரி செலுத்தும் தகுதி மிக்கவர்களுக்கும் குதிவைப் பந்தயம் போன்ற குடைட்டங்கள் வைத்து தொழில் புரிவார்களையும், தனிப்பட்ட முறையில் அரசாங்க அனுமதியின்றிப் பேரிஸ் வேலா தேவிக் கடை வைத்து வட்டியின்றி மூலம் பொருள் கடனும் தொழிலாளர்களைக் காண்டவர்களையும் இடைக்கால உணவு உற்பத்தி வரிவையும் - சேமிப்பையும் செலுத்தும்படி விதிகள் நிபுணர்களின் ஆலோசனைகளின் மீது ஒர் திட்டம் தயாரிக்கலாம்.

40. பொது மக்கள் அனைவரும் நான் ஒன்றற்கு ஆள் ஒன்றுக்கு ஒரு பையா வீதம் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு உதவ வேண்டும் என்ற உறுப்பாதி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொண்டர்கள் கட்சி சார்பற்ற முறையில் பொது மக்களிடமிருந்துச் செல்லி ஆதரவு தேடுவதின் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு எழுபத்தொன்று கோடி ரூபாய் நன்கொடையாக எளிதில் வசூலாகலாம்.

மத்திய அரசின் சில கடமைகள்

உணவுத் தட்டுப்பாடு ஒரு மாநிலப் பிரச்சனையாகக் கொள்ளாது இது நாட்டின் பொதுப் பிரச்சனையாக வேற்று சில திட்டங்களை செயலற்ற முறையில் நடைபெறும்.

1. மக்கள் பெருக்கம் அதிகரிக்கும், விவசாயத் துறைக்கு போதுமான நிலவளம் தராத மாநிலங்களிலுள்ள உழவர்களை, உழவுத்

தொழிலுக்கு எங்கு ஆட்கள் தேவைப்படுகிறதோ அந்த மாநிலங்களுக்கு அவர்களை குடியேற்றம் செய்ய முன்வர வேண்டும்.

2. விளைபொருள் விளைவக் கூடிய நிலம் துறையிலும் கூட இனிப்பாவது வேறு பொறிச்சாலைகள் அமைப்பதற்கோ, கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கோ அனுமதி வழங்காமல் இருக்க முயல்வண்டும்.

3. விவசாயத்துக்குத் தேவையான மண்ணை மிகுந்தும், தொழிலாளர்களிடமிருந்தும், உணவு உற்பத்திக்குத் தேவையான தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டால் பாதிக்கப்படும் மாநிலங்களுக்கு அண்டியிருக்கிற மாநிலங்களில் உபரியாக இருக்கும் தண்ணீரை உபயோகித்துக் கொள்ளக் கூடிய உரிமைகளை வழங்குவதற்கு அனைக்கட்டுகளையும் கட்டவேண்டும்.

4. எந்தெந்த மாவட்டங்களில் சிறு சிறு ஒன்றகுகளும், மலைகளும் இருந்து அனைக்கட்டுகள் கட்டப்படாமல் இருந்து, பருவமழை காலக்காலம் பொழியும் மழைத் தண்ணீரைத் தேக்கக் கைக்க சிறு தண்ணீர்க்கட்டுகள் கட்டாமலிருக்க வேண்டும். தேக்கக் கைக்கட்டட தண்ணீர் சிறு சிறு பாசன வாய்க்கால்கள் மூலம் விவசாயத்துக்கு பயன்படும்படி ஏற்பாடுகள் செய்யலாம்.

5. பாத்த அரசு அமைக்கும் தொழிலாளர்களை உணவு உற்பத்திக்கு அருக்கையற்ற இடங்களில் அமைக்க வேண்டும். அதன் மாநிலம் என்ற குருகிய மனப்பான்மையைத் தக்கித் தொழிலாளர்களும், அந்தக் தொழிலாளர்களைக் வேலைக்கமர்த்தும் மக்களை எல்லா மாநிலங்களிலிருந்தும் விதிவார முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் இவ்வாறான முறை கையாளப்படுகின்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் பாத்த நட்பு மக்கள் ஆர்வமும் ஒன்று இருக்க வேண்டும். அவ்வாறான ஒரு மாவட்டம் மாநிலம் என்ற குருகிய மனப்பான்மையும், எல்லா தகராறும் மெழிப் பிரச்சனையும் தான் தக்கத்துப்பாத மக்கள் ஒர் நாட்டு மக்கள் என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டு ஒற்றுமையும் வளர்ந்து நடும் முன்னேற்றம் அடையக்கூடும்.

6. வெளிக்குகளைவிடும் பராம்துப்பு மக்களை ஒரிட மாநிலங்களில் குடியேற்றமும் எல்லா மாநிலங்களிலும் மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக் தேற்புக்கு உரியும். "தட்டி தடை முறையில் கைப்பட்டால் எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரேவித பொருளாதர பலனைப் பெறமுடியும்.

7. கோள் மாநில மக்களுக்கு உணவு தேவை, அங்குள்ள நிலப்பரப்போ அம்மக்களின் வாழ்க்கைத்

தாக்குப்போதுமானதாகவும், உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்கு போதுமான தகவியின்றியிருந்து வருகிறது. அதுடன் அங்குள்ள தண்ணீர் யாருக்கும் பயன் இன்றி வீணாகித்தடுத்து அண்டியிருக்கும் கரிம தாட்டு நிலங்களுக்கு பயிவந்திருத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். நாட்டில் கட்டக்க பல ஆண்டுகளாக வாய்ப்பும், தேவியையும் ஒர் கட்டுப் பாட்டுக்குள் விவசாயம் நடைபெறுவதைப் போன்ற, உணவு பொருள் கொள்முதல் விற்பனைக் கழகம் செயல்பட விதிக்க வந்தகலாம்.

கன்கைத் திட்டம்

இத்தகையத் திட்டங்கள் நடத்த அரசு துணிந்து செயல்படுத்த முனைந்தும் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டால் என்னசெய்வது என்று கருதி தான்

வங்கத்தில் டிரைபரும் தீரீசரிடகாலம் வைத்து நடுகளைப் பரீட்சையாகவும். என்ற பாரதி தன் தீர்க்கதரிசனத்தால் கன்கைத் திட்டத்தை செயல்படுத்த நமக்கு நிறைவுபடித்திருக்கின்றார்.

இவ்வாறான ஒர் தேரீசர்த் திட்டத்தினால் தான் நாடு முன்னேற்ற மடையுமாம்.

உணவு உற்பத்திக்கு உதவவும் உணவுப்பொருள் நமது கட்டமை என்ற நாட்டில் உள்ள அனைவரும் இப்படித் தானையும் உறுதிமொழிசெய்துத் கொண்டு உணவு உற்பத்திக்குப் பாடுபடுகிற அனைவர்களில் இங்கிருந்து பற்றாது போகும் என்பதாக நம்பி வாய்ச்சொல்லி இருந்து செயல்படுகிற அனைவரும் முன்வர வேண்டும். தெரி சிந்தனையாளர்கள் அன்பேடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

மாவட்டங்கள்தோறும் விவசாய குடி மக்கள் ஒன்றுதாடி மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவாயும் அயர்கள் கருத்துக்களை சேகரிக்கும் கருத்தரங்கம் ஒன்றை அரசு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்தால் மேலும் பலன் உள்ள வழிகள் பரிசீலனை முடியும். அதனால் நாடும் முன்னேற்ற மடையலாம் என்பதில் சிற்றும் சந்தேகமில்லை.

நிபுண்டி வலியென்ற மறை நடைபெட்டால் செடியெய்தி.

என்பதும் உறுதிபடுத்தி நாம், கடமை புரிவார் இப்படிப்பட்ட பண்பு, படைப்பைப் பற்றிப் பத்தி போடு உணவுத்தால் பலன் தரவேண்டியும் எப்பதிலும் நான் பயிற்செய்தும் வேண்டி நான் நம்பி செயலாற்ற முற்படுவோமாக.

THE ART OF GOVERNMENT

—[KODUMUDI RAJAGOPALAN]—

(Continued from last issue)

9. LEADERSHIP IN A DEMOCRACY.

No social structure is permanent. It changes like the seasons. Men's varied moods, the needs of the times and the force of environment and circumstances - social changes are based on these. Under good leadership it is possible for a society to make good progress. It is leadership that makes or mars a society. This truth is revealed in the history of mankind.

Whatever the state of society, we can never accept bad leadership which affects both the leaders and led. Just as foolishness as well as fanaticism makes a man's daily life a veritable hell, so fools and fanatics place a society on the road to hell when they capture its leadership. Such 'leaders' prefer their own private and personal prejudices and fads to the people's welfare. In the present day democratic set-up, fools and fanatics do climb to power by dishonest and unfair election tactics. Vested interests sometimes support the bid for power of such bad leaders. New ideas are said to have driven away traditional political leadership. This is not so. On the other hand, the fools' tradition reincarnates itself in new forms and those who come to power in the name of democracy stealthily but surely support reaction. This is a danger no doubt, but is not an irremovable danger.

To test the intellectual capacity, integrity and steadfastness of political competitors, we need a sort of examination. Can we trust a ship with a man who is afraid of the waves of the sea? can a man ignorant of medicine be made a doctor? Though we know all these, under the present set-up, we do not hesitate to hand over the responsibilities of government to the dishonest, the inefficient and the

illiterate. For every other work or appointment, both government and private institutions require applicants for jobs to produce certificates of physical fitness, of character and of education. Why should not we insist on similar certificates from those who seek our votes in a parliamentary form of government. If we do so, will not the present ills of nepotism, inefficiency and foolishness which are harming the interests of democracy, be put an end to once and for all. Avarice and the lust for power are rampant today. Those who compete for political leadership have the impression that the people are ignorant of their avarice and lust for power. It is true the people have not yet realised that such political renegades have made politics a profitable trade. That is why gangsters and murderers become dictators. It is a weak democracy which paves the way for the tyranny of dictatorship.

The boss of a newspaper chain, the owner of number of mills, the leader of rowdy gangs and one who commands money and through it power can and does easily get himself elected to the legislature and become a minister. Hence it is that Babu Rajendra Prasad the President of a republic lamented at the concluding session of the constituent Assembly: There must be qualifications for legislators. But this Constituent Assembly has failed to do this."

In the circumstances of today, lovers of democracy should have been aware of this danger, when we witness the regrettable party warfare in other countries and the unseemly rivalry of politicians all over the world, we note that in the name of Nationalism, highly dangerous anti-democratic forces are making a bid for power. Such a danger can be averted only by true lovers of democracy. Our top leaders who believe in real democracy should

frame rules for the qualification of legislators. If this is done, we will be able to weed out the undesirables at the elections. One may ask whether even such may not have loopholes. But because there may be loopholes in any scheme selection, can one maintain there is no need for selection at all.

10. RIGHT AND LEFT.

One day, when I was standing on the Egmore platform waiting to board the train to Trichy, I met an old friend, a former congressman who had been elected as a Praja Party member. We talked politics. He vehemently attacked the Congress Leaders. I had the impression that he was intoxicated with his success.

He said: "In India, the congress has become a moderate party. There must be a new (rightist) Party".

We both boarded the train.

Big capitalists in the country have realised the need for a rightist party as mentioned by my friend. At the last general elections, they spent lakhs and lakhs of money and tried to rally their forces under various guises and names. Though they failed they have not relaxed their efforts which are continued on all-India scale. Hence I could understand that my rail companion was echoing that attempt.

Rightist and Leftists - these terms are much in evidence in our politics today. Though fundamentally different, they are common in the harm they effect by their opposition to those political forces which work for a stable government under the parliamentary democratic system. The Rightists among these reflect the system of Monopoly Unlimited Capitalist Dictatorship while, their opposites, the Leftists represent State Capitalist Dictatorship or Communist Dictatorship.

முதல் பக்கத் தொடர்ச்சி

4. தான்செய் தவமோ இறையருளோ
தாதை முதலாம் முன்னோர்கள்
தழைத்த மனத்தால் செய்தவமோ
தமிழ்தா டியற்றும் தனித்தவமோ
தேன்செய் கவிஞன் ; எல்லைவிராத்
தெய்வத் தமிழ்த்தீய் காவியங்கள்
தெவிட்டா உளத்தோ டினிதியற்றித்
திகழ்ந்த புலமைப் பேராறு ;
ஊன்செய் துயிர்செய் துணர்வுமசெய்து
உலப்பில் இன்பம் உடன்செய்த
ஒருவன் அருளால் உலகுதித்த
உயர்மீ னுட்சி சுந்தரனும்
கோள் சீரடிகள் புகலடைந்தான்
குதித்தான் தமிழ்த்தாய் புவியீதே.
5. குருவின் பாத தாமரையில்
குலவும் வண்டாய்ப் பலலாண்டு
கூடி யிருந்து தமிழ்த்தேனைக்
கொள்ளை ஆசை மீதுரப்
பொருவில் அன்பால் பருகியபின்
புத்தே ளிர்க்கும் புகலரிய
போதம் பெருக அருளுறப்
பொன்றுச் சீர்தீயிப் புங்கவன்னுள்
உருவின் அணங்கைச் செந்தமிழை
உலகம் அனைத்தும் அனுபவிக்க
உழைத்த செம்மல் புகழ்பாட
ஒன்றுக் குதவா எனியேனும்
பெரும் ஆர்வப் பெருங்கடலிற்
பேரா னந்தப் புணைமூர்ந்து
பிள்ளை மதியே னுயிடினும்
கவிதை யிசைத்தேன் பெரியீரே
6. ஒன்று வுலகத் துயர்ந்ததுதான்
புகழென் றேது மறைக்கேற்ப
உதித்தான் சீரைப் புறம்பேசும்
அகம்பே சாதே ஒழிந்திருமோ
நன்றும் பாடுங் குறுந்தொகையும்
நவில்நற் றினையும் நனிபேசும்
நன்னூல் பேசும் தன்னாசான்
நலஞ்சேர் நூல்கள் பேசிருமால்
தன்னுள் மறவாச் ஐகந்நாதத்
தனிமா ணவன்நாப் பலபேசும்
தரங்கம் மோதும் கல்லூரி
தாங்கும் தூண்கள் புகழ்பரப்பும்
பொன்றுச் சாமி நாதகுரு
புகழைப் பேசாப் பொருணண்டோ
புலவோர் நாவில் இறவாய்நீ
என்றே புகன்றுள் பாரதியே.

ஆயிரத்தின் எல்லைமுகும் ஆண்டுகளின்
முன்பி நுந்தே அலகில் சீர்த்தித்
தாயின்மிகு மன்புடனே தமிழ்ப்பெருங்காப்
பியங்களுமும் தனயன்மாரைப்
பாயிருளும் அஞ்ஞான மகன்றிடமுச்
சங்கமெனும் பரந்த இல்லில்
வாயதனூற் பெற்றெடுத்தார் வளர்த்திருமுன்
வான்சேர்ந்தார் வளமை மிக்கார்

தாயின்முகம் காணுது தனயர்களாம்
காப்பியங்கள் தனித்து வாடி
நேயமிகத் தமைப் புரப்பார் தமிழுலகி
வில்லாமை நினைந்த ரற்றி
ஆயிரமாண் டுகன்காரும் வெறுநிலத்தில்
கிடந்ததனும் அங்க மெல்லாம்
பாய்கரையான் விழுங்கிடவே பதைபதைத்துக்
கதறியதைப் பகரற் பார்த்தே

நத்தியசீர் வேங்கடந்தென் குமரியிடைத்
தமிழுலக நயந்து செய்த
உத்தமநற் றவமதனும் தமிழன்னை உளங்களிக்க
உலக முய்ய

உத்தமதா னப்பதியில் அகத்தியனே
தமிழ்ப்புரக்க உதித்தா னென்னச்
சத்தியமே உருவாகிச் சாமிநா
தப்பேரான் சார்ந்தான் மன்னே

எண்பத்தா ரும் ஆண்டின் எல்லைவரை
யவன் காணு ஏடொன்றில்லை
விண்பத்தா தவன்படித்த வீங்குநலத்
தமிழ்நூல்கள் வினவுகின்ற
நண்பத்தார் தமக்குமன்றி நாசிலத்தில்
யாவருக்கும் நயந்தே யன்பால்
மண்பத்தா தெனும் டொறுமை மாட்சியினும்
அருளும்வகை மகிழற் பார்த்தே.

ஐந்தாண்டுக் காலமாகத்
தொடர்ந்து பணியாற்றி வரும்
தமிழின் ஒரே பாட்டேடு!

“கவிதை” (திங்களிமுறை)

(ஆசிரியர் : தெசினி)

சித்திரை முதல் 6ஆம் ஆண்டைத் துவக்குகிறது!
நீங்கள் உறுப்பினராகி விட்டீர்களா?

ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ. 6-00

அரையாண்டுக்கு ரூ. 3-50

தகவல்கள் : அமைச்சர், “கவிதை”

2, மாரிமுத்துசத்தி, தங்கசாலை, சென்னை.